

каритѣ и го прѣгледали. Разрѣзали тѣлото му и доближили до него запаленѣ кибритѣ. Изведнажѣ избухналѣ силенѣ пламѣкъ и всички побѣгнаха на страна“

Тукѣ учителѣтъ се спрѣ и ни запита: „Защо, дѣца, е станало така?“

Ние се смѣлчавме очудени. Никой не отговори. Слѣдѣ това учителѣтъ ни продължи:

„Цѣлото тѣло на този пияница е било пропито съ спиртѣ. А знаете ли дѣца, че спирта гори много силно?“

Веднага всички се сѣтихме отѣ що се е запалило мѣртвото тѣло. Този дѣдо билѣ отровенѣ отѣ спиртнитѣ питиета, които е употребявалѣ въ голѣмо количество. Така се случва съ всички пияници

И азѣ рѣшихѣ въ себе си никога да не употребявамѣ спиртни питиета прѣзѣ живота си. Сѣщо направиха и моитѣ другари.

Учителѣтъ, доволенѣ и веселѣ, ни разпуста на двора.

Дълго врѣме ще помнимѣ смѣртѣта на този пияница. Но и никога не ще забравимѣ нашето рѣшение.

Наводнение.

Азѣ бѣхѣ на десетѣ години, когато въ нашия градѣ стана страшно наводнение. Една сутрина, въ началото на пролѣтѣта, се събудихѣ рано и отидохѣ да видя болната си майка. Тя не лежеше, а сѣднала на дебелията възглавница, силно охкаше.